

sidste, de havde, og at disse nu er solgte? Det er dette, jeg har spurgt om. Den højtærede Minister kan svare; thi han ved bedre end nogen anden, hvorledes Forholdet er.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg ved ikke, om det er nødvendigt at svare en Gang til. Jeg har sagt, at naar disse 50 000 Tons Majs, der var købt til en høj Pris, der ligger langt over Prisen i Øjeblikket, nu begynder at komme hjem, melder sig det Spørgsmaal, om Prisen for Majs skal forhøjes i Forhold til dette Køb. Dertil har jeg svaret efter Henstilling fra Centralkontorets Bestyrelse, at jeg for mit Vedkommende intet har imod, at man fastholder den Pris indtil videre, og dette er gennem Majsnævnet meddelt Centralkontorets Bestyrelse.

Anden Næstformand (Parkov): Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Dette maa altsaa forstaas saaledes, at den højtærede Landbrugsminister erklærer, at de 50 000 Tons, som den 18. August var Centralkontorets Beholdning, ikke er solgt. Jeg gentager Spørgsmaalet, idet jeg mener at vide, at denne Beholdning er solgt i Henhold til Skrivelse fra Ministeriet til Centralkontoret. Det er det, jeg beder om at faa oplyst. Da Ministeren mener det modsatte, beder jeg ham ved en senere Lejlighed udtale sig om, hvorledes det virkelige Forhold er.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4³⁰.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Da det forekommer mig meget ønskeligt, om første Behandling af Kornloven kunde tilendbringes i dette Møde, saaledes at det kommende Udvalg kunde paabegyndes i Arbejde i Morgen, var det ikke min Hensigt at bryde ind i den lange Række af indtegnede Talere; men af det hastige Replikskifte, der fandt Sted ved forrige Mødes Slutning, har jeg taget Anledning til at mene, at det maaske kunde være mere fremmende for Forhandlingerne, om jeg allerede nu fremsatte de Bemærkninger, som Folketingsmand Rodes Udtalelser giver mig Anledning til.

Hr. Rode begyndte med at sige, at der var en Modsætning i Forslaget, idet det baandlagde og monopoliserede Handelen med dansk Korn, men samtidig gav Handelen med udenlandsk Korn fri. Det forekommer mig ikke at være ganske rigtigt at sige det saaledes. Det monopoliserer og baandlægger Handelen med Brødkorn, men det giver den samme Frihed for Handelen med Vaarsæd, som vi har haft i hvert Tilfælde en Række Aar, og giver, det ønsker jeg at føje til, en Mulighed for, at Landet, Samfundet som Helhed, hvis de samme Prisforhold, nemlig den store Overpris for Byg og Havre i Sammenligning med Majs, er til Stede i Aar som sidste Aar, da kan tage den Gevinst, der kan vindes derved. Og naar Hr. Rode sagde, at dette Forslag giver Handelen med udenlandsk Korn fri, er dette desværre ikke rigtigt, for Handelen med udenlandsk Korn bliver ikke fri, selv om dette Forslag uændret ophøjes til Lov. Men jeg nægter ikke, at jeg haaber, at det i en nær Fremtid maa ske, at Handelen med importeret Foderkorn maa blive fri.

Hr. Rode udtalte, at det maatte være en Forglemmelse, naar der ikke rundt omkring i Paragrafferne stod: efter Samraad med Finansudvalget, eller: efter Samraad med Afviklingsudvalget, saaledes at Rigsdagen var med i det Arbejde, der hører